

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **S. B.**, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **preskúmanie rozhodnutí odporkyne** č. X. zo dňa 2. novembra 2007, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sd/176/2007-36 z 10. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10. novembra 2008, č.k. 18Sd/176/2007-36, **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie odporkyne z 2. novembra 2007, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok. Krajský súd zistil ako nespornú skutočnosť, že navrhovateľ v dobe od 1. apríla 1971 do 28. februára 1989 vykonával základnú vojenskú službu a príslušníka polície a že tieto doby mu neboli v čase podania žiadosti o starobný dôchodok zhodnotené pre vznik nároku na príspevok za službu podľa zák.č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky a nebol mu priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Podľa § 137 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. policajtovi, ktorého služobný pomer trval viac ako 15 rokov a pri skončení služobného pomeru nespĺnil podmienky priznania dávky výsluhového zabezpečenia podľa doterajších predpisov, sa prizná dávka výsluhového zabezpečenia podľa § 38 alebo 40, ak

- a/ o to policajť požiada najneskôr do šiestich mesiacov od účinnosti tohto zákona alebo
- b/ splnil podmienku veku rozhodnú pre nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Krajský súd dôvodil tým, že podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajť, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajť, profesionálny voja a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. S poukazom na čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky, Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) – čl. 14 až 19 krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa nesprávne aplikovala jednak ust. § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a nerešpektovala Dohovor č. 128 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb., a to najmä jej časť čl. 14 až 19, a to tým, že u navrhovateľa nebola v čase podania žiadosti splnená kumulatívne podmienka, a to že toto obdobie mu zakladalo nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol mu zároveň priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Ak teda navrhovateľ nepoberal ku dňu podania žiadosti žiadny z dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a o ten ani v čase podania žiadosti o starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. nepožiadal, tak mu mala byť doba profesionálneho vojaka od 1. apríla 1971 až do 28. februára 1989 zhodnotená na účely priznania dávky podľa zákona č. 461/2003 Z.z. a za použitia ust. § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. a tieto doby mu mali byť zhodnotené pre účely priznania starobného dôchodku podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb., a to aj s ohľadom na ustanovenie čl. 14 a 15 Dohovoru č. 128, ktorý má charakter medzinárodnej zmluvy, zakladajúcej právo fyzických osôb na priznanie nároku na starobný dôchodok za splnenia zákonných podmienok, ktoré navrhovateľ splnil tým, že táto doba mu nebola zhodnotená v inom systéme sociálneho zabezpečenia a splnil osobitnú podmienku na priznanie dôchodkovej dávky odpracovaním viac ako 20 rokov v povolaniach zaradených do 1. pracovnej kategórie a dovŕšením dôchodkového veku 55 rokov. Ustanovenie § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. je potrebné vykladať v kontexte s Dohovorom č. 128. Vzhľadom na to, že navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek 55 rokov a odpracoval v zamestnaniach prvej pracovnej kategórie viac ako 20 rokov a hoci splnil dobu potrebnú na priznanie výsluhového dôchodku, ale nebol mu

priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu, musí mu odporkyňa potom túto dobu zhodnotiť na účely priznania dávky zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia.

Odporkyňa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu dôvodila tým, že nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, jeho výklad považuje za nesprávny výklad § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.. Podľa uvedeného ustanovenia za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Stanovené podmienky nie sú stanovené kumulatívne, nemajú, resp. nemusia byť splnené ďalšie podmienky tam uvedené. Ide o taxatívne stanovený výpočet podmienok a nie o ich kumulatívnu vzájomnú väzbu. Tým, že navrhovateľ jednoznačne nespĺňa podmienku uvedenú v prvom rade, pretože doba základnej vojenskej služby od 1. apríla 1971 do 31. augusta 1971 a doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 1. septembra 1971 do 28. februára 1989 mu zakladajú nárok na výsluhový dôchodok podľa § 137 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov dovŕšením 62. roku veku (1. mája 2013), nemožno následne už akceptovať splnenie podmienok uvedených taxatívne v rade.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok zmeniť a jej rozhodnutie potvrdiť.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne zotrval na svojich návrhoch a žiadal potvrdenie rozsudku odvolacím súdom.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania s poukazom na ust. § 250ja ods. 2 OSP v spojitosti s § 250 l ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu a na tieto odkazuje aj vo vzťahu k obsahu odvolania odporkyne. Dôvody zrušujúceho rozsudku sú v súlade s dlhodobou a ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu

vo veciach, kde dochádza k posudzovaniu vzniku nároku na starobnú dôchodkovú dávku u osôb, ktoré pôsobili v ozbrojených zložkách štátu a ktorí počas výkonu tejto služby podliehali všeobecnej úprave dôchodkového zabezpečenia.

V konaní bolo nepochybne zistené, že navrhovateľovi ku dňu podania žiadosti o starobný dôchodok a ku dňu 1. mája 2006, od ktorého žiadal jeho priznanie, nebola priznaná žiadna výsluhová dávka podľa zák.č. 328/2002 Z.z. Je nenáležité, aby odporkyňa vo svojom zamietajúcom rozhodnutí dôvodila tým, aký nárok vznikne navrhovateľovi po dosiahnutí 62 rokov v osobitnom systéme v roku 2013 a na druhej strane aby nehodnotila a nezohľadnila dobu od 1. apríla 1971 do 31. augusta 1971 a od 1. septembra 1971 do 28. februára 1989, teda výkon zamestnania v I. kat. funkcií pre rozhodnutie o žiadosti o dôchodok podľa zák.č. 100/1988 Zb.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1,2 OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová